

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

de heer X, appellant

en

de examencommissie van de Tilburg Law School, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 december 2015 (hierna: “bestreden besluit”) heeft verweerster vastgesteld dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan een overtreding van de Regels en Richtlijnen van Tilburg Law School 2015-2016 (hierna: R&R) en op grond daarvan besloten dat het door appellant afgelegde tentamen Burgerlijk procesrecht en geschiloplossing van 7 december 2015 niet zal worden beoordeeld.

Tegen het bestreden besluit heeft appellant tijdig een beroepschrift ingediend.

Onder punt 3 van het beroepschrift verzoekt appellant om een vervangende kans voor de taaltoets Nederlands. Op dit punt is tussen partijen een minnelijke schikking bereikt. Ten aanzien van de overige punten van het beroepschrift is tussen partijen geen minnelijke schikking bereikt.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend.

Op 11 februari 2016 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Appellant was daarbij in persoon aanwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z.

2. Standpunten partijen

2.1 Het college gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden. Tijdens het tentamen Burgerlijk procesrecht en geschiloplossing van 7 december 2015 is een proces-verbaal opgemaakt omdat appellant een telefoon bij zich had. Op basis van het door surveillant ingevulde formulier heeft verweerster vastgesteld dat appellant in strijd heeft gehandeld met artikel 7 lid 6 sub a van de R&R. Op grond van artikel 8 lid 4 sub a van de R&R heeft verweerster besloten dat het

tentamen Burgerlijk procesrecht en geschiloplossing van 7 december 2015 niet zal worden beoordeeld. Appellant heeft hiertegen beroep ingesteld.

- 2.2 In beroep voert appellant kort en zakelijk weergegeven aan, dat de surveillanten voor aanvang van het tentamen slechts hebben aangegeven dat jassen en tassen aan de zijkant van de zaal moesten worden weggelegd, maar dat niet is aangegeven dat telefoons in de jas of tas moesten worden opgeborgen. Om die reden maakt appellant bezwaar tegen het verweer van verweerster dat hij de telefoon “ondanks waarschuwingen” bij zich had. Appellant was wel op de hoogte van het feit dat hij de mobiele telefoon tijdens het tentamen niet voorhanden mocht hebben, maar hij had geen jas of tas bij zich om de telefoon in op te bergen. Bovendien stond de telefoon uit en werd deze al binnen 15 minuten na aanvang van het tentamen afgenomen. Naar de mening van appellant had hij de telefoon ook niet voorhanden, omdat hij deze in zijn broekzak had opgeborgen. Hij had zijn telefoon enkel uit zijn broekzak gehaald en ingeschakeld omdat de surveillant verzocht om inzage in een e-mailbericht van de studentenadministratie over zijn inschrijving voor het tentamen en hij had derhalve geen enkele intentie om te frauderen.
- Appellant maakt ten slotte bezwaar tegen de term “fraude” omdat die term naar zijn mening buitenproportioneel is voor hetgeen is voorgevallen.

- 2.3 Verweerster voert het volgende aan. Appellant bestrijdt niet dat hij tijdens het tentamen een telefoon in zijn broekzak had. Volgens een aantekening van de surveillant op het proces-verbaal had hij die telefoon onder zich “ondanks waarschuwingen”. Bovendien was dit niet het eerste tentamen dat appellant had afgelegd en erkent hij ook dat hij ervan op de hoogte was dat hij tijdens het tentamen geen telefoon voorhanden mocht hebben.
- Omdat de examencommissie de intenties van een student in dit soort gevallen niet kan beoordelen, wordt in artikel 7 lid 6 sub a van de R&R reeds het voorhanden hebben van een telefoon als fraude aangemerkt. Het is daarbij rechtens irrelevant wat een student ermee doet of ermee gedaan heeft of op welk moment de surveillant de telefoon bij de student ontdekt.

3. Overwegingen college

- 3.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte beslissing heeft kunnen komen.
- 3.2 Het college stelt voorop dat verweerster ingevolge artikel 7.12b lid 2 van de WHW bevoegd is om een student die fraudeert het recht te ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door verweerster te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Het college stelt voorts vast dat verweerster ingevolge artikel 7.12b lid 3 WHW regels kan vaststellen over de uitvoering van de hiervoor genoemde bevoegdheid en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen. Deze regels zijn vastgelegd in de eerder genoemde R&R.

- 3.3 Ingevolge artikel 7 lid 6 sub a van de R&R wordt in ieder geval als fraude aangemerkt het tijdens een tentamen voorhanden hebben van geschriften, elektronische apparatuur of enig ander middel met vergelijkbare eigenschappen of functie, waarvan de raadpleging of het gebruik tijdens het tentamen niet uitdrukkelijk is toegestaan. Als door verweester gesteld en door appelland bevestigd droeg appelland tijdens het betreffende tentamen een telefoon in zijn broekzak bij zich. Anders dan appelland heeft betoogd, omvat het voorhanden hebben van een telefoon het in de broekzak bij zich dragen van een telefoon. Voorts stelt het college vast dat appelland op de hoogte was van het feit dat hij geen telefoon voorhanden mocht hebben. Hij was er ook mee bekend dat hij de telefoon in een jas of tas had moeten doen en die buiten handbereik had moeten plaatsen. Dat hij geen jas of tas bij zich had, zoals appelland heeft gesteld, maakt niet dat het hem niet kan worden verweten de telefoon onder handbereik te hebben. Dat hij geen jas of tas bij zich had komt ook voor zijn eigen rekening en risico. Het college stelt gelet op het bovenstaande vast, dat er sprake is van fraude in de zin van de R&R.
- 3.4 In artikel 8 lid 4 sub a van de R&R is voorts opgenomen dat de examencommissie afhankelijk van de ernst van de gepleegde fraude, en met inachtneming van de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit, één of meer maatregelen oplegt, waaronder in alle gevallen het ongeldig verklaren van het afgelegde tentamen. Nu verweester slechts als sanctie heeft opgelegd dat het afgelegde tentamen niet zou worden beoordeeld, kan het college niet tot de conclusie komen dat de opgelegde sanctie onrechtmatig en/of onevenredig is.
- 3.5 Voor zover appelland zich heeft beroepen op de hardheidsclausule door te stellen dat de telefoon aantoonbaar uit stond en al na een kwartier is ontdekt, is het college van oordeel dat die omstandigheden niet zodanig uitzonderlijk zijn, dat de examencommissie op grond hiervan de getroffen sanctie in redelijkheid niet had kunnen opleggen.

4. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 11 februari 2016 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.